Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 11 WARSZAWA, DNIA 17 MARCA 1934 R. Rok założenia 1921

GAZETA GIEŁDOWA i LOSOWAŃ

tygodnik finansowo-giełdowy i gospodarczy
wychodzi co sobota

ŻYRARDÓW

Wywiad z p. dyr. inż. Wł. Srzednickim

Przedstawiciel PAT zwrócił się do jednego z sekwestratorów, wyznaczonych przez sąd dla tych zakładów, dyr. Zw. Przemysłu Włókienniczego w Państwie Polskiem, inż. Wł. Srzednickiego z prośbą o udzielenie mu informacji o zadaniach i zamiarach sekwestratorów.

Na zapytanie to dyr. Srzednicki oświadczył, iż sekwestr sądowy jest instytucją, nie mającą dotychczas precedensu na naszym gruncie w odniesieniu do większych przedsiębiorstw akcyjnych. Jeżeli chodzi o Żyrardów, to wykonawcy sekwestru, działając na prawach zarządu spółki, przeprowadzą wymagane przez sąd badania, które zużytkowane będą następnie przy merytorycznem rozpatrywaniu powództwa. Oczywiście, że staraniem sekwestratorów, i to staraniem b. usilnem, będzie utrzymanie Zakładów w ruchu i, o ile będzie tylko możliwem, zwiększenie zatrudnienia. W tym celu sekwestratorzy uzupełnią niektóre inwestycje techniczne w Zakładach, a w szczególności doprowadzą do porządku te maszyny, które gwałtownie tego wymagają, jak to nawet przy pobieżnych oględzinach zauważyłem. Obroty Żyrardowa są obecnie bardzo małe. Już po wstępnem zaznajomieniu się ze stanem interesów tego przedsiębiorstwa, uświadamiam sobie, że bardzo usilnie będziemy musieli starać się o powiększenie obrotów, aby zakłady mogły dostarczyć pracy większej liczbie pracowników i osiągnąć rentowność. Wszystkie te zmiany przeprowadzać będziemy w ten sposób, by istniejący obecnie porządek w zakładach nie został w gwałtowny sposób naruszony, gdyż tylko systematyczna praca, nawiązana do istniejącego stanu rzeczy, może przynieść pomyślne wyniki.

Na zapytanie co do możliwości zwiększenia stanu zatrudnienia w Zakładach Żyrardowskich dyrektor Srzednicki oświadcza, że odpowiedź na to pytanie jest niezmiernie trudna. Pojawiły się już niewiadomo przez kogo puszczane demagogiczne zapowiedzi ogromnego wzrostu zatrudnienia w zakładach Żyrardowskich pod rządami sekwestratorów, Wymieniono liczbę aż 3.000 robotników, którzy rzekomo mają być natychmiast przyjęci do pracy. Otóż w związku z temi nieodpowiedzialnemi pogłoskami, chciałbym cofnąć się wstecz i przypomnieć jak to było, gdy przed przeszło 15-tu laty obejmowałem kierownictwo Zakładów Żyrardowskich z ramienia państwa, jako naznaczony przez rząd zarządca tych zakładów. Zastałem wtedy 600 robotników, zatrudnionych w bezpańskich wówczas zakładach, a rzesze wynędzniałych bezrobotnych obległy mnie, żądając przyjmowania ich do pracy odrazu tysiącami. Oświadczyłem wówczas, że przedewszystkiem muszę mieć czas do spokojnego rozpatrzenia się w sytuacji i zbadania możliwości spełnienia tych próśb. Rzeczywiście udało mi się w ciągu niemal 5-ciu lat 10-krotnie powiększyć liczbę robotników, zatrudnionych w Zakładach Żyrardowskich, t. j. dojść do liczby 6.000. Obecnie niema możliwości zbyt wielkiego powiększenia istniejącego dziś stanu zatrudnienia w Żyrardowie. Muszę to z naciskiem podkreślić. Są wprawdzie pewne skromne możliwości, ale nie pozostają one w żadnym stosunku do owych wyżej wspomnianych demagogicznych obietnic pracy.

Wyzyskanie tych skromnych możliwości i ewentualne rozszerzenie będzie zależało od tego, czy będzie się miało w Żyrardowie możność spokojnej pracy, nie utrudnianej domaganiami się o natychmiastowe masowe przyjmowanie bezrobotnych. Dwóch zastrzeżeń nie mogę pominąć milczeniem: 1) stopień zatrudnienia Zakładów Żyrardowskich winien być ściśle podporządkowany chłonności rynku towarowego, który na szczęście, w chwili obecnej dla Żyrardowa jest pomyślny, 2) sekwestr sądowy będzie prawdopodobnie trwał b. krótko, wobec tego nie będzie możliwości przeprowadzenia radykalniejszych zmian. Rozumiem dobrze, że dla ludzi, pozbawionych pracy, taka odpowiedź nie jest bardzo zachęcająca. Upoważnia mnie jednak do takiej szczerości niezwykle serdeczne przyjęcie, jakie zgotowali mi moi byli pracownicy i robotnicy.

Korzystając z okazji, chciałbym za pośrednictwem prasy przesłać najserdeczniejsze z głębi serca płynące podziękowanie za przyjęcie, jakiego doznałem w Żyrardowie. Winniśmy wszyscy pamiętać, że głównym obowiązkiem w stosunku do naszej ukochanej Ojczyzny jest praca i uczciwość. Wzywam więc wszystkich dawnych pracowników do podporządkowania się dyscyplinie pracy i tak, jak uprzednio, do ścisłego stosowania się do przepisów i zaleceń kierownictwa zakładów, a ja, narówni z pozostałymi sekwestratorami, dołożę wszelkich starań, aby chociaż w części sprostać zadaniom, które są obecnie o wiele trudniejsze, niż były podczas zarządu państwowego".

Jak zostało przyjęte przez ogół społeczeństwa polskiego, ludność Żyrardowa oraz przez liczne rzesze robotników i pracowników Zakł. Żyrardowskich objęcie władzy przez wyznaczonych przez Sąd sekwestratorów, chyba byłoby zbyteczne powtarzać, gdyż prasa stołeczna całą tą sprawę dostatecznie oświetliła.

Dziś wypada tylko zalecić spokój i cierpliwie wyczekiwać plonu pracy sekwestratorów, którzy energicznie i z całą świadomością odpowiedzialności, jaką przyjęli na siebie, starają się wywiązać z tak trudnego, zwłaszcza w obecnych warunkach, zadania.

Biegli buchalterzy z ramienia Polskiej Spółki Powierniczej przystąpili już do pracy.

Niewątpliwie konta firm francuskiej „Comptoir de l'Industrie Cotonnière oraz „Manufacture de Senones" będą przez biegłych naprzód zbadane, co prawdopodobnie rzuci jasne światło na spowitą dotychczas we mgle tajemnicy, sprawę.

Gazeta nasza bodaj czy nie jedna z pierwszych zajęła odpowiednie stanowisko w tej sprawie.

W Nr. 2 z dnia 20 stycznia 1933 r. t. j. jeszcze przed ukonstytuowaniem się Komitetu Obrony Mniejszości, ostro krytykowała bilans za poprzedni rok operacyjny.

Zarzucając Zarządowi Żyrardowa, iż nie wylegitymował się ze swych czynności, autor artykułu wówczas już zaznaczył: „Jeżeli panowie z większości przypuszczają, iż drobni akcjonarjusze są stadem baranów, to się mylą, gdyż może się znaleźć sposób, aby zmusić do zdania rachunków z dokonanych czynności".

To też z wielką satysfakcją konstatujemy, iż właśnie sposób się znalazł i dziś jest nadzieja, że zabagnione dotychczas stosunki w Żyrardowie się oczyszczą i sprawiedliwości stanie się zadość.

Pożyczka Narodowa

Ustąpienie Min. Starzyńskiego

Wobec ukończenia dwóch etapów prac Pożyczki Narodowej, t. j. okresu subskrypcji i okresu wpłat sześciu rat, które stanowią około 83 procent całkowitej sumy subskrypcji, Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej Minister Starzyński wniósł do P. Ministra Skarbu prośbę o zwolnienie go z tego stanowiska. W dniu 9 b. m. P. Minister Skarbu, przychylając się do podania, zwolnił Ministra Starzyńskiego z tego stanowiska, a jednocześnie mianował Komisarzem Generalnym Pożyczki Narodowej p. Anatola Minkowskiego, prezesa unji związków zawodowych pracowników umysłowych i prezesa ogólnopolskiego komitetu pracowniczego pożyczki narodowej. Najważniejsze zadania, jakie spadają obecnie na komisarza generalnego pożyczki narodowej, obok dokończenia ściągania rat pożyczkowych dotyczą emisji obligacyj i rozprowadzenia ich oraz szeregu spraw związanych z niedalekiem ukazaniem się tego papieru na polskim rynku finansowym.

Na marginesie wizyty

angielskiej delegacji gospodarczej

Przewodniczący brytyjskiej delegacji handlowej p. Eugene Ramsden przyjął dn. 15 b. m. w Hotelu Europejskim przedstawicieli prasy polskiej i zagranicznej.

Delegacja miała na celu zbadanie rynku polskiego pod względem jego pojemności na towary angielskie. Przewodniczący delegacji z naciskiem zaznaczył, że zadaniem jej jest poparcie wysiłków rządu, zmierzających do wzmożenia eksportu angielskiego. Uzyskany przez delegację materjał złożony zostanie rządowi brytyjskiemu. Nad materjałem tym będzie w Londynie przeprowadzona dyskusja, zaś wnioski, które się z niej wyłonią, posłużą jako punkty oparcia w przyszłych rokowaniach traktatowych z Polską.

P. Ramsden, po wręczeniu zebranym krótkiej notatki, zastrzegł się, że, niestety, nic więcej ponad to, co ona zawiera, nie będzie mógł powiedzieć, chociażby mu zadano dużo pytań ciekawych.

Wyraził on nadzieję, że stosunki polsko-brytyjskie niewątpliwie znacznie się rozwiną. Zapewnił on, że rozmowy, przeprowadzone przez delegację w Polsce, były pożyteczne. Wprawdzie przemysł angielski w wielu gołęziach współzawodniczy z polskim, pewnem jest jednak, że wzajemne porozumienie doprowadzi do korzyści obopólnych. „Jeżeli sugestje, które uczyniliśmy — oświadczył p. Ramsden — i które w wielu wypadkach są, jak się zdaje, „acceptable“ dla polskiego przemysłu, zostaną przez rząd polski przyjęte, będziemy mogli osiągnąć zwiększenie handlu Anglji z Polską, — przyczem takie zwiększenie, które podąży — i to jest ważny punkt — w kierunku, aprobowanym przez polski przemysł“.

Co do poszczególnych działów, którym delegacja pragnęłaby zapewnić w przyszłości pokaźniejsze, niż dotychczas, miejsce w eksporcie angielskim o Polski, to są one dość różnorodne.

Zdaniem delegacji, należałoby powiększyć angielski eksport śledzi do Polski. Następnie, wydaje się możliwem, aby Polska kupowała więcej angielskich tkanin i maszyn tkackich. Rozmowy, przeprowadzone w sprawie żelaza i stali, były, według p. Ramsdena, pożyteczne. Ponadto, istnieje możliwość, aby polski przemysł drzewny udzielał w przyszłości więcej zamówień w Anglji na piły i obrabiarki drzewa. Maszyny rolnicze, choć mają narazie mniej szans, mogłyby bądź co bądź być nabywane w Anglji. Angielski przemysł chemiczny może mieć w Polsce zbyt zapewniony dla swoich produktów. Blacha cynowa angielskiego pochodzenia może liczyć na chętnych odbiorców w Polsce. To samo przemysł elektrotechniczny.

Delegacja interesowała się także możliwością zbytu angielskich skór, filmów, opon, lnianej przędzy. Co do samochodów, to, chociaż ekspansja angielska, zdaniem p. Ramsdena, napotyka w Polsce w tej gałęzi na pewne trudności, ale i w tej dziedzinie możliwa jest współpraca przemysłów obu krajów.

P. Ramsden, zwracając się do zebranych, raz jeszcze zastrzegł się, że nie może udzielić więcej szczegółów. W rzeczy samej na zadawane pytania odpowiadał wymijająco lub wprost odmawiał wyjaśnienia, pragnąc naturalnie istotne wyniki swej podróży, jak wspomnieliśmy na początku, zarezerwować dla swego rządu.

K.

Projekt ustawy przeciwpożarowej

W ostatnich czasach pojawiły się na łamach prasy codziennej liczne artykuły i odezwy inspirowane przez prywatne zakłady ubezpieczeń, skierowane przeciw wniesionemu do Sejmu projektowi ustawy przeciwpożarowej, nakładającemu na prywatne towarzystwa ubezpieczeniowe obowiązek poważnych świadczeń finansowych na ten cel, bo dochodzących do 7 proc. od składek brutto.

Że projekt ten spotkał się nietylko ze zrozumiałą krytyką ze strony prywatnych zakładów, ale, co charakterystyczniejsze, z nieprzychylną oceną Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń, instytucji publiczno-prawnej, — świadczy wymownie artykuł w „Przewodniku Ubezpieczeniowym“ organie tegoż Zakładu. Czytamy w nim m. in.:

„Zarówno z punktu widzenia samej organizacji ochrony przeciwpożarowej, jak i z punktu widzenia instytucyj ubezpieczenia od ognia, na które projekt nakłada obowiązek dostarczenia środków na pokrycie znacznej części kosztów ochrony przed pożarami i innemi klęskami żywiołowemi — projekt ustawy budzi bardzo poważne zastrzeżenia.

Ustawa przewiduje wprawdzie obowiązek gmin ponoszenia kosztów utrzymania zawodowych i przymusowych straży pożarnych oraz „odpowiedniego subwencjonowania straży ochotniczych“, każdemu jednak, kto zna stosunki, wiadome jest, że ogromna większość straży, mająca u nas charakter organizacyj ochotniczych, w dalszym ciągu nie będzie przez gminy „odpowiednio“ subwencjonowana, zwłaszcza, że sam projekt ustawy przewiduje, iż dochody zwyczajne gminy mogą nie wystarczyć na pokrycie wydatków, wynikających z postanowień tej ustawy, i na ten wypadek przewiduje subwencje ze strony instytucyj ubezpieczenia od ognia.

Na zakłady i towarzystwa ubezpieczenia od ognia projekt nakłada rozliczne obowiązki finansowe, których ogólna suma może wynosić do 7% składek brutto, co stanowi poważne obciążenie sfer ubezpieczonych i może spowodować podwyższenie taryfy za ubezpieczenie. Projekt zawiera wprawdzie postanowienie, że obciążenia te nie mogą być przerzucane na ubezpieczonych — zastrzeżenie to nie posiada jednak w rzeczywistości żadnego praktycznego znaczenia.

Najpoważniejsze objekcje wywołać też musi postanowienie projektu, iż środki finansowe, dostarczone przez instytucje ubezpieczeń od ognia, przeznaczone są również na organizację ochrony przed innemi klęskami żywiołowemi i że dysponowanie temi środkami uzależnione jest od władz administracyjnych.“

Ogólnie można powiedzieć, że projekt w samej organizacji ochrony przeciwpożarowej niewiele poprawia, że stanowi właściwie tylko ramowe upoważnienie dla władz do unormowania stosunków w tej dziedzinie, na zakłady zaś i towarzystwa ubezpieczeń nakłada ciężary, przewyższające istotne potrzeby ochrony przeciwpożarowej.“

Jubileusz światowego przemysłowca

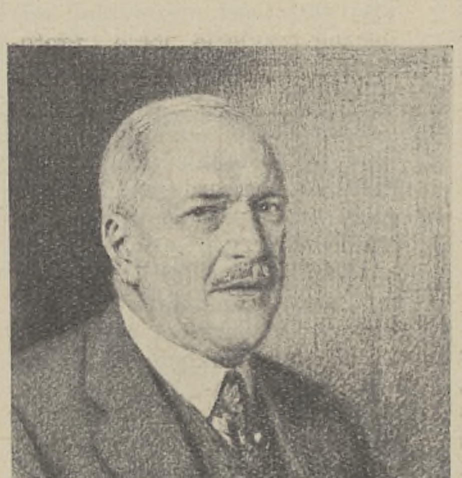
Dra Antoniego Fryderyka Philipsa

Dr. Antoni Fryderyk Philips urodził się dnia 14 marca 1874 roku jako syn bankiera Fryderyka Philipsa z Zaltbommel. Swoją karjerę zawodową rozpoczął niezwykle wcześnie, gdyż po ukończeniu szkoły Handlowej w Amsterdamie i krótkiej praktyce w biurach banku amsterdamsko-londyńskiego, w roku 1894 objął kierownictwo firmy Philips et Co., założonej przez swego ojca i brata inż. G. L. F. Philipsa, dnia 15 maja 1891 roku.

Już pierwszy rok jego kierownictwa wykazał znaczną poprawę interesów przedsiębiorstwa i zakończony został czystym zyskiem w sumie 14.000 hfl. W roku następnym obroty i zysk zostały podwojone.

Od tego czasu rozwój przedsiębiorstwa postępował niezwykle szybkiemi krokami. W roku 1907 firma została przekształcona na spółkę akcyjną pod nazwą: „Philips Metaaldraadlampenfabriek“. Okres ten łączy się ściśle z datą wynalezienia żarówek z włóknem metalowem.

W roku 1912 firma uległa dalszym przekształceniom i zmieniła nazwę na „Philips Gloeilampenfabrieken“, przyczem dyrektorami nowej firmy zostali mianowani bracia Philips. Od roku 1922 Dr. A. F. Philips staje się Naczelnym Dyrektorem przedsiębiorstwa. Dzięki niezwykłej energji jego kierownictwa zakres działania firmy ulegał stałemu rozszerzaniu, obejmując coraz to nowe tereny na rynkach światowych i nowe działy produkcji elektrotechnicznej i radjowej. Można bez przesady powiedzieć, że tak ogromny rozrost przedsiębiorstw Philipsa, które stanęły w pierwszym rzędzie największych firm przemysłowych w Europie, przyczynił się w dużym stopniu do uznania, jakiem cieszy się Holandja na międzynarodowych rynkach eksportowych.

Działalność przemysłowa firmy Philips zapoczątkowana została od produkcji żarówek elektrycznych. Z biegiem jednak czasu produkcja ta objęła szereg innych artykułów, jak np.: lampy radjowe odbiorcze i nadawcze, odbiorniki radjowe, głośniki, prostowniki, wzmacniacze, stacje nadawcze, aparatury dźwiękowe, lampy i aparaty rentgenowskie, rury neonowe, szkło wysokogatunkowe, wyroby „Phililite“, sprzęt oświetleniowy, lampy sodowe i t. d.

Należy zaznaczyć, że Dr. A. F. Philips jest przewodniczącym Rady Nadzorczej Polskich Zakładów Philips S. A., założonych przez niego w roku 1922. Tak niezwykle wielki rozwój przedsiębiorstwa, który dokonał się za życia jednego człowieka, jest dowodem energji i wielkiej pracy D-ra A. F. Philipsa, który stosunkowo niewielką fabrykę swego ojca przekształcił na wielkie przedsiębiorstwo przemysłowe, przodujące na wszystkich rynkach świata. Ciekawem będzie zaznaczyć, że początkowo zatrudniona ilość 42 robotników w fabryce Philipsa w Eindhoven, wzrosła w roku 1929 do 25.000 ludzi. Kryzys gospodarczy, który wówczas się rozpoczął, jak również obostrzenia importowe większości państw, skutkiem których musiano uruchomić szereg fabryk zagranicą nie oszczędził również rozwoju przedsiębiorstw Philipsa i zmusił do pewnej redukcji pracowników. Mimo to jednak wytężona działalność przedsiębiorstwa nie uległa żadnej zmianie, a energja jej kierownika znajduje coraz to nowe możliwości dla jego rozwoju.

W związku z jubileuszem biura i fabryka Polskich Zakładów Philips nie będą czynne w sobotę dnia 17 marca r. b.

Odpowiedzi Redakcji

W. P. **Asterblumowi** w miejscu. Pożyczki premjowe: Włoska Czerw. Krzyża oraz Rzymska z 1888 r. zostały wylosowane do amortyzacji w jednem z poprzednich ciągnień (figurują w tabeli restantów). Poż. Prem. Serbska — niewylosowana i nie nie wygrała.

Towarzystwo Kredytowe m. Siedlec

w roku 1933

Dyrekcja Tow. Kred. m. Siedlec ogłosiła drukiem sprawozdanie za 1933 r.

Jak wynika z tego sprawozdania, główną troską Dyrekcji było utrzymanie Towarzystwa na poziomie wypłacalności przy jednoczesnem porządkowaniu zobowiązań stowarzyszonych z tytułu zaległych rat.

W bilansach Towarzystwa z lat ostatnich pozycja zaległych rat zaciążyła w bardzo znacznym stopniu i to nie tylko swą bezwzględną wielkością w stosunku do posiadanych rezerw, ale co najważniejsza, pod względem swej jakości. Ten ostatni wzgląd przejawił się w fakcie, iż gros zaległości przypadło od niewielkiej tylko ilości stowarzyszonych, wskutek czego stały się one wręcz nieściągalne. Z ogólnej zaległości, wyrażającej się w sumie około zł. 332.000 przy 408 nieruchomościach, przypadło 193.000 zł. na 24 zaledwie nieruchomości, a cały prawie kapitał zasobowy Tow. został wyczerpany przez zaległości od 46 stowarzyszonych, których płatne zobowiązania wahały się w granicach od zł. 4.000 do zł. 19.000.

Toteż problem konwersji zaległości należało rozwiązać ostrożnie i tylko w miarę możności, tak aby zapewnić Towarzystwu częściowe zlikwidowanie w możliwie najkrótszym czasie odpowiedniej sumy płynnej. Postulat ten podyktowany był dobrem samych stowarzyszonych. Towarzystwa, oraz właścicieli listów zastawnych. Odpowiedni plan konwersji, przedstawiony przez Dyrekcję, przyjęty został przez Ministerstwo Skarbu z zastrzeżeniem, że prawo dokonania konwersji uwarunkowane zostało w każdym indywidualnym wypadku zapłaceniem jednej do dwóch rat. W rezultacie, jak to było zresztą do przewidzenia, konwersja nie dała spodziewanych wyników, gdyż na ogólną ilość 97 układów konwersyjnych wykonanych zostało dotychczas zaledwie 12, co jest wynikiem, przyznać trzeba, nader uciążliwych warunków, sprowadzających się w niektórych wypadkach do konieczności zapłacenia równowartości czterech rat w ciągu roku.

Niemniej poważną kwestją, która w ścisłej pozostaje zależności od wyżej omówionej, jest sprawa realizacji kuponów. Posiadane w styczniu 1933 roku środki płynne starczyły zaledwie na pokrycie połowy należności za kupony, które w tym miesiącu stały się płatne, toteż skoro wszelkie wysiłki zmierzające do uzyskania kredytu zawiodły, Towarzystwo było zmuszone stosować częściową wypłatę za kupon II-go półrocza 1932 roku, tak że do końca okresu sprawozdawczego pozostała do wypłacenia reszta należności za ten kupon za I-sze półrocze 1933 r. oraz ci nominalnej, natomiast już kupon za Isze półrocze 1933 r. oraz listy zastawne, wylosowane w roku 1933 realizowane były normalnie w całości w datach prezentowania ich do zapłaty.

Na mocy Ustawy o konwersji oprocentowania, oraz Rozporządzeń wykonawczych do tej Ustawy Towarzystwo przystąpiło w roku ubiegłym do konwersji pożyczek 10%-towych, które przeniesione zostały do trzech różnych okresów umorzenia, w zależności od dat emisji. Konwersja listów zastawnych dokonywuje się przez przestemplowanie przy jednoczesnem wydaniu nowych arkuszy kuponowych.

W roku sprawozdawczym wystawiono na licytację 81 nieruchomości z których sprzedano 4, 17 licytacyj ma się odbyć w roku 1934, zaś reszta odwołana została z powodu opłacenia częściowo zaległych rat. Sprzedano z wolnej ręki 4 nieruchomości.

Przedterminowe spłaty pożyczek, które w roku 1932 osiągnęły rekordową cyfrę przeszło 800 tysięcy zł. trwają nadal, w roku 1933 wyniosły zł. 538 tys. obejmując 20 pożyczek spłaconych całkowicie, oraz 9 spłat częściowych. Trzeba przytem zaznaczyć, że ta stosunkowo znaczna, i to tak ilościowo, jakoteż i wartościowo suma spłat w latach ostatnich tłómaczy się przedewszystkiem niskim kursem listów zastawnych, z czego korzystają oczywiście jednostki silne ekonomicznie, rekrutujące się z osób regularnie płacących raty należne Towarzystwu.

Wreszcie należy podkreślić nader ujemny objaw, charaktryzujący działalność pewnej grupy członków oraz pełnomocników Towarzystwa, którzy pod hasłem niepłacenia rat wszczęli intensywną akcję, zmierzającą do sparaliżowania działalności Tow. oraz spowodowania zaniechania wypłat. Jeśli na lep tej akcji poszli niektórzy stowarzyszeni, to, jak widać z dotychczasowego doświadczenia, nie przyniosło im to spodziewanych korzyści.

Przedstawiony przez Dyrekcję bilans za 1933 r. zamyka się cyfrą zł. 6.733.866.19.

Z ważniejszych pozycyj figurują:

w stanie czynnym: kasa i banki zł. 87.080.24, papiery procentowe własne zŁ. 13.877.62, pożyczki 5% zł. 492.014.63 i 10% — zł. 5.681.150, raty zaległe zł. 331.893,57, z których lwią część zaległości stanowią raty z 1932 i 1933 r. Największe zaległości dotyczą nieruchomości w Brześciu n. B. (zł. 199.045,83) oraz w Siedlcach (zł. 86.148.59);

w **stanie biernym:** kapitał zasobowy zł. 267.334.51, fundusze specjalne zł. 8.900,65. listy w obiegu zł. 488.040. 10% — zł. 5.681.200.

Z rachunków zysków i strat wynika, iż wpływów różnych było zł. 85.627.55, natomiast wydatkowano zł. 98.574,20. niedobór więc wyniósł zł. 12.946,65.

Gdyby nie strata zł. 38.938,08, jakie Towarzystwo poniosło na sprzedaży 2 nieruchomości, bilans wykazałby przewagę dochodów nad wydatkami.

Wydatki na administrację, podane bardzo szczegółowo w sprawozdaniu, wyniosły zł. 56.291,72.

Wszystkie cyfry bilansowe były zaopatrzone w sprawozdaniu szczegółowemi komentarzami oraz tablicami statystycznemi.

Kto posiada jakiekolwiek papiery wartościowe m u s i czytać Gazetę Giełdową i Losowań, aby uniknąć strat z powodu zastrzeżeń

BANK POLSKI

wzrost zapasu złota

W ciągu ostatniej dekady lutego zapas złota powiększył się o przeszło 0,2 milj. zł. do 478.5 milj. zł. Jednocześnie stan pieniędzy zagranicznych i dewiz wzrósł o blisko 0,9 milj. zł. do 77,9 milj. zł.

Suma wykorzystanych kredytów zwiększyła się o 42,8 milj. zł. do 751.8 milj. zł. W szczególności portfel wekslowy wzrósł o 27,3 milj. zł. do 632,8 milj. zł., pożyczki. zabezpieczone zastawami — o 8.2 milj. zł. do 65.2 milj. zł., a portfel zdyskontowanych biletów skarbowych — o 7,3 milj. zł. do 53,8 milj. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu powiększył się o pół miljona zł. i wynosi 45.9 milj. zł.

Pozycja „inne aktywa" zmniejszyła się o 3,6 milj. zł. do 122,7 milj. zł., natomiast pozycja „inne pasywa" wzrosła o 1,9 milj. zł. do 216,3 milj. zł.

Natychmiast płatne zobowiązania zwiększyły się o 7,4 milj. zł. do 270,6 milj. zł. Wzrost ten nastąpił wskutek znacznego zwiększenia się sald na rachunkach żyrowych kas państwowych, mianowicie — o blisko 36 milj. zł. do 45,8 milj. zł., podczas gdy pozostałości na innych rachunkach obniżyły się o 28.6 milj. zł.

Obieg biletów bankowych — w wyniku wyżej omówionych zmian na poszczególnych rachunkach — wzrósł o 30.6 milj. zł. do sumy 939.1 milj. zł.

Pokrycie złotem, wskutek zwiększenia się obiegu banknotów i stanu natychmiast płatnych zobowiązań, uległo obniżce, mianowicie z 44,63% do 43,12%, przekraczając normę statutową o przeszło 13 punktów.

W pierwszej dekadzie marca zapas złota powiększył się o 0,5 milj. zł. do 479,0 milj. zł. Jednocześnie stan pieniędzy zagranicznych i dewiz wzrósł o 0,6 milj. zł. do 78,5 milj. zł.

Suma wykorzystanych kredytów zmniejszyła się o 28,6 milj. zł. do 723,3 milj. zł., przyczem portfel wekslowy obniżył się o 15.1 milj. zł. do 617.8 milj. zł., pożyczki zabezpieczone zastawami — o 6,3 milj. zł. do 58,9 milj. zł., a portfel zdyskontowanych biletów skarbowych — o 7,2 milj. zł. do 46,6 milj. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu zmniejszył się o 0,4 milj. zł. i wynosi 45.5 milj. zł.

Pozycje „inne aktywa" i „inne pasywa" uległy spadkowi, pierwsza — o 4 tys. zł. do 122,7 milj. zł., druga — o 11.0 milj. zł. do 205.3 milj. zł.

Natychmiast płatne zobowiązania zmniejszyły się o 2.2 milj. zł. do 268.4 milj. zł.

Obieg biletów bankowych — w wyniku wyżej omówionych zmian — obniżył się o 14.6 milj. zł. do sumy 924.5 milj. zł.

Pokrycie złotem uległo zwiększeniu, podnosząc się z 43.12% do 43,83% i przekraczając normę statutową o bezmała 14 punktów.

Stopa dyskontowa — 5%, zastawowa — 6%.

ANALIZA BILANSÓW SPÓŁEK AKCYJNYCH

Prawodawca, wprowadzając przymus ogłaszania bilansów rocznych, miał na celu, między innemi, informowanie, nieobecnych na ogólnem rocznem zebraniu, akcjonarjuszów o stanie przedsiębiorstwa.

Praktyka jednak życiowa wykazała, że władze wielu spółek akcyjnych traktują przepis ten, jako czczą formalność, w ogłaszanych bilansach brak zupełnie przejrzystości, a w wielu wypadkach sporządzane bilanse urągają elementarnym zasadom prawidłowej księgowości.

Po stronie czynnej bilansu przy pozycji „remanenty" nie wymienia się oddzielnie gotowych wyrobów, półfabrykatów i surowców. Majątek spółki często podawany jest w jednej cyfrze, aczkolwiek składa się z budynków, placów i t. p.

W rachunkach zysków i strat podawany jest często dochód netto bez wymienienia poszczególnych kosztów fabrykacji, kosztów handlowych i wszelkich innych wydatków.

Można jednak żywić nadzieję, iż bilanse za rok operacyjny 1934 będą jaśniejsze, gdyż nowela do prawa o spółkach akcyjnych z dnia 27 października 1933 r. o zasadach sporządzania bilansów kładzie obowiązek na władze spółek, aby w sprawozdaniach i bilansach rocznych uwidocznione były wszystkie dane, które są niezbędne do dokładnego przedstawienia stanu i gospodarczego rozwoju danego przedsiębiorstwa.

Bywają też i inne uchybienia, sprzeczne z obowiązującem prawem o spółkach akcyjnych.

Sprawa Żyrardowa obudziła z letargu wielu akcjonarjuszów, którzy dotychczas przez zwykłą opieszałość nie uczęszczali na ogólne zebrania, a tem samem probowali szkodliwą działalność władz w stosunku do akcjonarjuszów, nie reprezentujących większości kapitału zakładowego.

Można więc oczekiwać, iż w najbliższej przyszłości, na porządku dziennym znajdą się inne przedsiębiorstwa, zwłaszcza takie, których akcje w cenie spadły do niemożliwie niskich granic.

Ponieważ jednak, jak można przypuszczać, sporządzane bilanse za 1933 r. nie będą tak jasne, jak być powinny, zamierzamy podawać krótkie analizy, w których będą wykazywane ujemne strony tych bilansów.

Włocławska Fabryka „Stella" S. A. we Włocławku.

Bilans za okres 1/10 1932 do 30/9 1933 r.

Aktywa. Kasa, banki, wart. pieniężne zł. 58.706.82. Nieruchomości, maszyny, urządzenia zł. 561.077.71. Towary zł. 175.914.06 Dłużnicy zł. 296.387.11. Razem zł. 1.092.085.10.

Pasywa. Kapitał akcyjny zł. 500.000 Inne kapitały własne zł. 317.226.28. Wierzyciele złotych 165.375.95 Tow. Kred. m. Warszawy zł. 77.300. Kaucje zł. 17.665. Zysk zł. 14.517.87. Razem zł. 1.092.085.10.

Straty i zyski. Koszty ogólne zł. 840.036.11. Odpisy amortyzacyjne zł. 32.367.82 Zysk złotych 14.517.87. Razem zł. 886.921.80. Zysk brutto na produkcji zł. 886.921.80.

Otóż tu jaskrawo się ujawniają wszelkie niejasności, o których była wyżej mowa, a mianowicie w aktywach nie wyspecyfikowany jest majątek spółki. W rachunku zysków i strat w kosztach ogólnych nie ujawniono kosztów robocizny, pensji personelu oraz władz spółki. Nie wymieniono również, jaki był obrót roczny. Tej ostatniej pozycji nie podają w sprawozdaniach nawet bardzo poważne przedsiębiorstwa.

Naogół stan przedsiębiorstwa dobry. Zadłużenie w stosunku do aktywów jest małe.

Zakłady Ceramiczne „Jelonki" Sp. Akc.

Ogłoszony bilans z 1933 r. wykazuje bardzo małe zadłużenie około zł. 70.000, co w zupełności pokrywa się pozycjami w stanie czynnym. Kapitał zakładowy zł. 250.000, amortyzacyjny — zł. 153.091.74 i zapasowy — zł. 113.056.40. Strata zł. 11.566.76, zgodnie z uchwałą walnego zgromadzenia, została pokryta z kapitału zapasowego spółki.

Sposób sporządzenia bilansu winien służyć przykładem nawet dla poważniejszych przedsiębiorstw. W stanie czynnym remanent stanowią towary, półfabrykaty i surowce.

W rachunku zysków i strat wpływy są oddzielnie podane z każdego rodzaju produkcji. To samo dotyczy strat. Żałować tylko należy, iż niewyszczególniono kosztów robocizny oraz pensji personelu i władz.

Z RUCHU WYDAWNICZEGO

„Bank", miesięcznik poświęcony bankowości i zagadnieniom finansowym. Redakcja i Administracja: Warszawa, Nowy Świat 7.

Zeszyt Nr. 2 z lutego b. r. poświęca dużo uwagi **zagadnieniom walutowym**, zarówno w dziale zagadnień bieżących jak i w części artykułowej. Tematy artykułów tego numeru: „Bank Polski na tle sytuacji walutowej" — Dr. Władysław Wróblewski: „Organizacja londyńskiego rynku pieniężnego" — Stefan Warchoł: „Banki państwowe we Włoszech" — Michał Rogóyski: „Kursy dewiz w 1933 r." — Dr. Kazimierz Studentowicz oraz tłomaczenie z angielskiego ciekawego artykułu p. t.: „Waluta złota". Dział prawy przynosi omówienie I księgi nowego Kodeksu Handlowego oraz przegląd ustawodawstwa i orzecznictwa Sądu Najwyższego. Na całość bogatego w treść zeszytu składają się ponadto dział techniki i organizacji bankowej, przegląd konjunktury gospodarczej i ciekawa zawsze w tym miesięczniku kronika krajowa i zagraniczna, wreszcie dział recenzyj i statystyka finansowa.

Giełda Pieniężna w Warszawie

Obroty w styczniu

Jak już na miejscu tem było zaznaczone, miesiąc grudzień nie sprzyja rozwojowi operacyj giełdowych. To też przy porównaniu danych, zawartych w wykazie statystycznym biura giełdy z grudnia 1933 r., z danemi ze stycznia r. b. okazuje się, iż z początkiem roku nastąpił poważny wzrost obrotów we wszystkich działach.

Obroty ogólne w styczniu zwiększyły się blisko o zł. 7 miljonów; co stanowi około 17%. Liczba tranzakcyj wzrosła o przeszło 1.000. t. j. o 35%.

Z sumy ogólnej przypada na dewizy zagraniczne (banknotami zagranicznemi wcale nie obracano) 77.8%, na papiery procentowe 20.6% oraz na akcje 1.6%.

W styczniu zawarto tranzakcyj 3.953 (2.939) na sumę zł. 47.395.809 (zł. 40.653.677).

W działach poszczególnych obroty były następujące:

Dewizy zagraniczne: złotych 36.861.658 (zł. 35.007.083).

Papiery procentowe: złotych 9.780.422 (zł. 5.033.760), z których na **pożyczki państwowe** przypada zł. 6.587.384 (złotych 2.650.767). na listy zastawne i obligacje **banków państwowych** — zł. 457.213 (zł. 442.676), listy zastawne **towarzystw kredytowych** — zł. 2.579.379 (zł. 1.777.014) oraz **obligacje m. st. Warszawy** — zł. 156.446 (zł. 128.164).

Akcje: zł. 753.729 (zł. 612.824).

Uwaga. Cyfry w nawiasach dotyczą danych z grudnia 1933 r.

W dziale dewiz zagranicznych obracano 12 najpopularniejszemi dewizami, których kolejność pod względem wysokości obrotów była następująca:

Paryż — 43%, Nowy Jork zwykły i kabel — 17.8%, Londyn — 13.5%, Zurich — 11.5%, Amsterdam — 5%, Bruksela — 4,6%, Medjolan — 1.4%, Sztokholm Praga — 0.9%, Gdańsk — 0.8%, Oslo i Kopenhaga — 0.3%.

W dziale pożyczek państwowych kolejność co do wysokości obrotów była następująca: 7% Poż. Stabilizacyjna, 5% Poż. Konwersyjna, 6% Poż. Dolarowa, 3% Prem. Poż. Budowlana, Dolarówka, 4% Prem. Poż. Inwestycyjna, 5% Konwers. Poż. Kolejowa oraz 10% Poż. Kolejowa.

Tą ostatnią bardzo mało zawierano tranzakcyj, gdyż 1 lutego r. b. została zupełnie umorzona (ostatnie losowanie).

Z banków państwowych z sumy ogólnej obrotów na Bank Gospodarstwa Krajowego przypada zł. 320.268, na Państwowy Bank Rolny — zł. 136.945.

Z listów zastawnych, gwarantowanych przez Skarb Państwa, przedmiotem obrotów giełdowych były wyłącznie 8% L. Z. Tow. Kred. Przemysłu Pols. na sumę zł. 111.968.

W dziale prywatnych papierów lokacyjnych dokonano 287 tranzakcyj na sumę zł. 699.881 listami zastawnemi **Tow. Kred. Ziemskiego**, z których pierwsze miejsce zajmują 4½% (zł. 402.961), następnie 7% dolarowe (zł. 283.154), 4% — (zł. 12.908) oraz 8% złotowe (zł. 858)

Obroty List. Zast. **Tow. Kred. m. Warszawy** wyniosły złotych 1.567.025, z których na 8% przypada zł. 1.383.607, na 4½% — zł. 52.865 i 5% — zł. 130.553.

Obroty List. Zast. Tow. Kred. **Prowincjonalnych** wyniosły łącznie zł. 200.505, z korych pierwsze miejsce zajęły 5% L. Z. m. Siedlec z 1933 r., następnie 8% L. Z. m. Łodzi, 5% L. Z. m. Radomia z 1933 r., 5% L. Z. m. Piotrkowa z 1933 r., 10% L. Z. m. Lublina. Pozostałe stanowią drobne pozycje. 5% L. Z. m. Kalisza z 1933 r. wcale nie obracano.

Z obligacyj komunalnych przedmiotem obrotów były tylko **obligacje m. st. Warszawy** z 1926 r., z których na ogólną sumę zł. 156.446, na VIII i IXpoż. przypada zł. 150.447, inne zaś pożyczki były w minimalnych obrotach.

W dziale akcyj segregacja była następująca:

przemysł metalowy: obrót zł. 81.460, z których na Starachowice przypada zł. 72.756, innemi obroty były ograniczone:

przemysł maszynowy i elektrotechniczny: Lilpopy — zł. 69.731, inne — zł. 679;

górnictwo: zł. 2.682;

przemysł spożywczy: Warsz. Tow. Fabr. Cukru — zł. 15.702 i Haberbusch i Schiele—zł. 21.092;

przemysł chmiczny: zł. 4.029;

przemysł mineralny:: zł. 990;

banki: zł. 555.151, z których na Bank Polski przypada zł. 555.079.

Sprawy stabilizacji walut

przedmiotem rozważań Międzynarodowej Izby Handlowej

Na porządku dziennym posiedzenia Rady Międzynarodowej Izby Handlowej, którejzjazd odbywa się obecnie w Paryżu, znajdowała się między innemi sprawa stosunku zagadnienia stabilizacji walut do zagadnienia wzrostu obrotów handlu światowego i ogólnej poprawy konjunktury. Sprawozdanie w tej materji przygotowała specjalna komisja pod przewodnictwem p. Theunis, gubernatora Banku Belgijskiego; generalnym sprawozdawcą był profesor Gregory z Londynu.

Posiedzenia Komisji odbyły się w dniach 7 i 8 marca, następnie w dniu 10 raport przedstawiony został Radzie. Konkluzje raportu zmierzają do konieczności stabilizacji walut, jako niezbędnego warunku odbudowy stosunków gospodarczych.

Na podkreślnie zasługuje fakt, że najpoważniejsza międzynarodowa organizacja gospodarcza, jaką jest niewątpliwie Międzynarodowa Izba Handlowa, reprezentująca przytem głosy wolnych czynników gospodarczych, podziela stanowisko bronione kosztem wielkich ofiar przez Rząd i społeczeństwo polskie.

Z ramienia Komitetu Polskiego Międzynarodowej Izby Handlowej bierze udział w posiedzeniach Rady dr. Wł. Rasiński.

GIEŁDY PIENIĘŻNE

Warszawa.

(9.III. — 15.III.).

W tygodniu sprawozdawczym nastroje na zebraniach giełdowych były bardzo zmienne, a w rezultacie zauważyć było można lekkie osłabienie tendencji. Zdarzało się często, iż uczestnicy zebrania giełdowego zachowywali pewną rezerwę, co niekorzystnie wpłynęło na przebieg zebrań. Jedynie operacje o charakterze wyłącznie spekulacyjnym chwilami przybierały nieco większe rozmiary.

Na rynku prywatnym obroty się kurczą. Zainteresowanie dla banknotów dolarowych zmalało, gdyż przy dziennych nikłych różnicach kursowych, korzyści przy kupnie—sprzedaży są nader wątpliwe.

Monety złote słabe i w zaniedbaniu.

Rynek dewizowy rozwijał się normalnie, kursy kształtowały się w zależności od notowań na głównych rynkach zagranicznych jak również od popytu i podaży na rynku miejscowym.

Tendencja ogólna była mocniejsza. Jedynie minimalne straty kursowe wykazały dewizy amerykańskie i włoskie.

Obroty rzadko sięgały rozmiarów średnich. Bank Polski łącznie z innemi bankami pokrywał dzienne zapotrzebowanie.

Na rynku pożyczek państwowych panowała tendencja niejednolita. Obroty naogół były skromne. Jedynie 7% Poż. Stabilizacyjna znajdowała licznych nabywców, rekrutujących się przeważnie z pośród przedstawicieli kulisy, wskutek czego obroty tą pożyczką były o wiele większe, niż w okresie poprzednim.

W dziale prywatnych papierów lokacyjnych ożywienie nie było duże, przy tendencji nieco słabszej, o czem, zresztą, świadczą więcej lub mniej obniżone kursy prawie wszystkich listów zastawnych.

Wskutek kolportowanych na giełdzie pogłosek, iż 7% L. Z. Ziemskie dolarowe nie będą obliczane podług parytetu złota, lecz po kursie obiegowym dolara, kursy raptownie się obniżyły. W rezultacie strata kursowa dosięgła blisko 5 punktów. Do pogłosek należy się odnieść sceptycznie choć z tego względu, że takie i tym podobne pogłoski w większości wypadków nie znajdowały potwierdzenia, gdyż często były kolportowane w tym celu, aby obniżyć sztucznie kurs danego waloru.

Na rynku akcyjnym obroty naogół były ożywione. Kursy jednak nie zdołały się utrzymać na zeszłotygodniowym wysokim poziomie, gdyż kulisa przystąpiła do realizacji zysków. Pod koniec okresu kursy znów zaczęły się podnosić. Najwięcej zawarto tranzakcyj akcjami Banku Polskiego, Starachowicami i Lilpopami. Szereg mniejszych tranzakcyj dokonano Ostrowieckiemi, Haberbuschem oraz nadzwyczaj rzadko pojawiającemi się na rynku akcjami cementowni „Wysoka“.

W obrotach nieurzędowych wymieniano pod koniec okresu następujące kursy, przeważnie orjentacyjne: 8% Poż. z 1925 roku (Dillon) 82—82.50, 7% Poż. Śląska 63.50, 7% Poż. m. st. Warszawy 64, 5% Renta Ziemska 59.50 w żądaniu, 59 — w płaceniu, 3% Renta Ziemska: odcinki po zł. 5000 — 70 w płaceniu, po zł. 1000 — 72 w płaceniu, po zł. 500 — 80, po zł. 100 — 90, 6% Bony m. st. Warszawy: I em. 76, II em. 71. Za akcje Żyrardowskie w dniu 15 b. m. zapłacono 20—20.50.

Dewizy: Belgja 123.65—123.85—123.83, Gdańsk 172.85—172.88 Holandja 357.30—357.75, Kopenhaga 120.50—121.15—121. Londyn 26.98—26.97—27.11—27.06. Nowy Jork 5.31½—5.31—5.31¼. Kabel 5.31¾—5.31¼—5.31½, Oslo 135.60($^{9}/_{3}$), Paryż 34.94—34.95, Praga 22.01—22.04, Sztokholm 139.10 — 139.70, Szwajcarja 171.50—171.45—171.47, Włochy 45.50—45.59—45.58.

Obroty międzybankowe: Berlin 210.45—210.40—210.95.

Papiery państwowe: 3% Prem. Poż. Budowlana 42—42.20—42.15, Dolarówka 52.90—53—52.25, 4% Prem. Poż. Inwestycyjna 109—108.50—108.75 (pełne serje 113.75—113.50—113.75), 5% Poż. Konwersyjna 59.75—60—59.25, 5% Konwers. Poż. Kolejowa 55.50, 6% Poż. Dolarowa 70—69.75—70.38—70.25, 7% Poż. Stabilizacyjna 57—58—57.88 (odcinki po dol. 500 — 58.50—57.50—58.25), 7% L. Z. Państw. Banku Rolnego oraz 7% L. Z. i Oblig. Komunal. Banku Gospod. Krajowego 83.25, 8% L. Z. P. B. R. oraz 8% L. Z. i Oblig. Komunal. B. G. K. 94. 8% Oblig. Budowlane B. G. K. 93.

Akcje: Bank Polski 77.25—78.75—78.25, Wysoka 31. Lilpop 11.75—11.50—12.20. Ostrowieckie 23.25, Starachowice 11.10—10.50—10.90, Haberbusch 38.75.

Rynek prywatny. Banknoty: dolarowe 5.28½—5.29½, sowieckie 102—96, niemieckie 209.70—209.60—210.50, austrjackie 97.40—97.20—97.25, czechosłowackie 21.15—21—21.37½, angielskie 27—27.10—27.04, francuskie 34.94, szwajcarskie 171.20—171.25.

Monety: rubel złoty 4.72—4.69½, dolar złoty 9.01½—8.99—8.99½.

GIEŁDY ZAMIEJSCOWE

(8.III. — 14.III.).

Łódź.

Banknoty: dolarowe 5.28—5.27—5.28½, angielskie 26.75—26.80.

Dewizy: Londyn 27, 3% Prem. Poż. Budowlana 42, Dolarówka 52.75, 7% Poż. Stabilizacyjna 58—57.75.

Kraków.

3% Prem. Poż. Budowlana 42.40—42, Dolarówka 52.75, 4% Prem. Poż. Inwestycyjna 108.50—109.12. Akcje: Bank Polski 78.50—77.75, Elektr. Okręg w Z. gł. Krakow. 18.

Lwów.

3% Prem. Poż. Budowlana 41.50 Dolarówka 51.75.

Poznań.

Listy zast. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego: 4½% dolarowe serji K. z 1933 r. 51, 4½% dolarowe w złocie serji K. z 1933 r. 44—43. 4½% złotowe serji K. z 1933 r. 45.

Giełda zbożowo-towarowa w Warszawie

OSTATNIE NOTOWANIA

Kursy ustalone na podstawie cen giełdowych.

Żyto jednolite 700 g/l od 14.25 do 14.75. Żyto zbierane 687 g/l ——. Pszenica jara czerwona 775 g/l 21.50—22. Pszenica jednolita 748 g/l 21—21.50. Pszenica zbierana 737 g/l 20.50—21. Owies jednolity 468 g/l 12—12.50. Owies zbierany 438 g/l 11.50—12. Jęczmień kaszany 632 g/l 13.75 — 14.25. Jęczmień browarny 684 g/l bez obr. 15.50 — 16.00. Groch polny z workiem 20.00 — 22.00. Groch Victoria z workiem 30—33. Wyka 12.75—13.25. Peluszka 12.75—13.25. Seradela podw. czyszczona 9.50—10.50. Łubin niebieski 8—8.50. Łubin żółty 10—10.50. Rzepak zimowy 46.00—49.00. Rzepik zimowy 49.00—51.00. Rzepik letni 49.00—51.00. Siemie lniane basis 90% 47—50. Koniczyna czerwona sur. bez kanianki 150.00—190.00. Koniczyna czerwona bez kan. o czyst. 97% 210.00—235.00. Koniczyna biała surowa 60.00—70.00. Koniczyna biała bez kanianki o czyst. 97% 80.00—100.00. Ziemniaki fabryczne 4.00—4.25. Mak niebieski z workiem 45.—50. Mąka pszenna gat. pierwszy — 45% Luks. 34.00—38.00. Mąka pszenna gat. pierwszy — 65% 30.00—34.00. Mąka pszenna gat. drugi 20% po Luks. 25.00—30.00. Mąka pszenna gat. trzeci „Poślednia“ 17.00—23.00. Mąka „żytnia I gat. 0 do 55%“ 24.00—25.00. Mąka „żytnia I gat. 0 do 65%“ 23.00—24.00. Mąka „żytnia II gat.“ 17—18. Mąka „żytnia razowa“ 18—19. Mąka „żytnia poślednia“ 12.00—13.00. Otręby pszenne szale z przem. stand. 12.00—12.50. Otręby pszenne średn. z przem. stand. 11.00—11.50. Otręby żytnie z przem. stand. 8.50—9.00. Kuchy lniane 17.00—17.50. Kuchy rzepakowe 13.00—13.50. Kuchy słonecznikowe 42—44% 14.00—14.50. Śruta sojowa 45% z workiem 19.50—20.

Ceny rozumieją się za 100 kg. paryt. wagon W-wa, w handlu hurtowym, ładunkach wagonowych.

Ogólny obrót 2663 tonn, w tem żyta 1925 tonn.

Usposobienie spokojne.

Bilans łączny na dzień 31 stycznia 1934 r.

43 banków akcyjnych (prywatnych) i 8, większych domów bankowych

Stan czynny: Pogotowie kasowe 40178(70133), papiery wartościowe 102379(102445), towary 163(121), banki krajowe 49565 (45214), banki zagraniczne 47604 (47983), weksle zdyskontowane 356931(361985), akcepty Banku Akceptacyjnego 13424(10385), weksle protestowane 53089 (53173), rachunki bieżące (salda debetowe) 435870(438557), pożyczki terminowe 64029(64030), należności z tytułu układów konwers. 4603(1539), ruchomości 4893(5030), nieruchomości 97422 (97310), koszty handlowe 3997 (50989), różnice kursowe 466 (10258), administracja nieruchomości 149(1914), różne rachunki wynikowe 560(1070), różne rachunki wynikowe roku ubiegłego 60147, rachunki oddziałów 132805(136057), sumy przechodnie 16226(17629), długoterminowe pożyczki hipoteczne 124561 (125018), dłużnicy z tyt. kred. rembursy. i akcept. 81374(75206), inne akywa 58507(62599), straty z lat ubiegłych 14580(12332), suma bilansowa 1757173(1780592), suma aktywów w walucie obcej 421693(439083).

Stan bierny: kapitały własne 280059(280862), wkłady 397515 (389058), rachunki bieżące (salda kredytowe) 169391(170485), zobowiązania inkasowe 1477(1858), redyskonto weksli 163691 (178927), dyskonto akceptów Banku Akceptacyjnego 11579 (10079), zastaw walorów 13984 (14490), banki krajowe 80514 (76670), banki zagraniczne 165160 (178184), Bank Akceptacyjny 13424(10385), przekazy na bank 2179(2689), wierzyciele hipoteczni 1399(1375), procenty i prowizje 5530(46932), różnice kursowe 996(15459), dochód z nieruchomości 330(4113), różne rachunki wynikowe 131(3553), różne rachunki wynikowe roku ubiegłego 63082(37), rachunki oddziałów 134454(138520), sumy przechodnie 17565(21723), dywidenda niepodniesiona 2263(2353), zyski z lat ubiegłych 3891(2953), listy zastawne i obligacje 124683 (125016), akcepty 203(203), zobowiązania z tyt. kred. akceptac. i rembursy. 81374(75206), inne pasywa 35208(39335), fundusz emerytalny i fundusz wieczysty 515 (512), suma bilansowa 1757173 (1780592), zobowiązanie z tytułu udziel. gwarancyj 74411(71233), różni za inkaso 61670(64841), suma pasywów w walucie obcej 385869(403419).

Uwaga. Cyfry, podane w nawiasie, oznaczają dane z miesiąca grudnia 1933 r.

Zastrzeżone papiery

Wzbronienie wypłat

Wydział V Sądu Okręgowego w Warszawie, wzbronił wypłat oraz dokonywania jakichkolwiek tranzakcyj:

5% Państw. Poż. Konwersyjną

Po zł. 1000. Nr. Nr. 4249204—06; **na zł. 500.** Nr. Nr. 4107731

Termin zgłoszenia sprzeciwu do 13.III. 1936 r. (Mon. Pol. Nr. 59 z 13.III. 1934 r.).

Po zł. 10. Nr. Nr. 3683319—20.; **świad. ułamk. na zł. 3.** Nr. 387754.

Termin zgłoszenia sprzeciwu do 12.III. 1936 r. (Mon. Pol. Nr. 58 z dn. 12.III. 1934 r.).

Terminarz akcjonarjusza

20 marca.

Zachodniopolska Hurtownia Rur w Poznaniu — o godz. 18.30 w lokalu Spółki przy ul. Św. Marcina 21.

22 marca.

„Towarzystwo Handlu Skórami Amerykańskiemi“ — w pierwszym terminie o godz. 19-ej, ewent. w dniu **29 marca** — w drugim terminie — o godz. 19-ej w Warszawie przy ul. Franciszkańskiej 31.

23 marca.

Banque Franco-Polonaise S. A. o godz. 16.30 w siedzibie Banku w Paryżu 15 rue des Pyramides.

Bank Akceptacyjny, Sp. Akc. o godz. 11-ej w lokalu Spółki w Warszawie przy ul. Nowogrodzkiej 50.

23 marca.

Sandomiersko - Wielkopolska Hodowla Nasion, Sp. Akc., Warszawa — w Warszawie w lokalu Zarządu, przy ul. Żórawiej 23 m. 6.

24 marca

Spółka Akcyjna „Papier“ w Wilnie — o godz. 18-ej w lokalu Spółki, przy ul. Zawalnej 13 w Wilnie.

Kolej Lokalna Muszyna—Krynica, Sp. Akc. — o godz. 10-ej w lokalu biura Małopolskich Kolei Lokalnych we Lwowie, przy ul. Jagiellońskiej 1, II p.

„Warszawskie Towarzystwo Handlu Herbatą A. Długokęcki i W. Wrześniewski“ — o godz. 18-ej w domu własnym przy ul. Brackiej 23 w Warszawie.

Towarzystwo Budowy i Eksploatacji Domów, Sp. Akc. w Warszawie — o godz. 18-ej w siedzibie Zarządu w Warszawie Nowy Zjazd 1.

Sp. Akc. „Towarzystwo Przemysłowo-Budowlane Płachecki i Piekutowski“ — o godz. 12-ej w pierwszym terminie i o godz. 14 w drugim terminie w kancelarji notarjusza Romana Jelnickiego.

Kaliska Manufaktura Pluszu i Aksamitu Sp. Akc. w Kaliszu — o godz. 18-ej w lokalu Zarządu w Kaliszu.

Spółka Akcyjna Przemysł Tłuszczowy Schicht — Lever, Warszawa, Nowy Zjazd 1 — o godz. 17-ej w siedzibie Towarzystwa.

Sierszańskie Zakłady Górnicze Sp. Akc. w Sierszy — o godz. 11 w sali posiedzeń Związku Przemysłowców w Krakowie przy ul. Szpitalnej 15 II p.

Fabryka Maszyn i Narzędzi Lotniczych „M. Wolski i S-ka w Lublinie, Sp. Akc. — nadzwyczajne — o godz. 18-ej w Lublinie przy ul. 1 Maja 16.

Spółka Akcyjna Gosp. Krajowego Ekonomja — o godz. 17-ej w Warszawie przy ul. Wareckiej 11a.

25 marca.

Składnica Straży Pożarnych, Sp. Akc. — o godz. 13-ej w lokalu Spółki przy ul. Kopernika 33 w Warszawie.

26 marca.

Warszawskie Towarzystwo Terenowe, Sp. Akc. w likwidacji — o godz. 18-ej w lokalu Stowarzyszenia Techników w Warszawie przy ul. Czackiego 3 w sali Nr. 3.

„Steinhagen i Saenger, Fabryka Papieru i Celulozy, Sp. Akc.“ o godz. 17-ej w lokalu Zarządu w Warszawie przy ul. Smolnej 17.

Sp. Akc. Przechowywania i Przewozu Mebli i Towarów A. Wróblewski i S-ka — o godz. 12 w biurze Spółki w Warszawie, ul. Marszałkowska 108.

Z działalności Spółek Akcyjnych

Zarząd T-wa Kopalń Węgla „Flora“, Spółka Akcyjna przystąpił do wymiany dotychczasowych akcyj i świadectw tymczasowych okazicielskich Towarzystwa na akcje nowe.

7% Pożyczka Stabilizacyjna

Wedle komunikatu ajencji „Iskra“ kupony, płatne 15 kwietnia r. b. od 7% Poż. Stabilizacyjnej, opiewające na dolary, będą płatne według parytetu złota, natomiast kupony od transzy angielskiej po kursie dziennym funta.

Przy sposobności przypominamy, iż niedawno zapadł w Londynie wyrok Sądu Najwyż. (Lordów), o czem była wzmianka w Nr. 6 Gazety naszej, w sprawie wypłaty kuponów od obligacji belgijskiej w funtach złotych. Jeżeli więc przy zaciąganiu pożyczki Stabilizacyjnej był warunek, że pożyczka jest wypuszczona w funtach złotych z oznaczeniem wagi złota, w takim razie posiadacze tej pożyczki mają prawo domagać się wypłaty w funtach złotych.

LOSOWANIA

Bony Funduszu Inwestycyjnego po zł. 25 wart. nom.

Losowanie z dnia 15 marca 1934 r.

Nr. Nr. **4166 7037 7684 8312 13705 30827 38199.**

Wylosowano siedem numerów Bonów dla każdej z 10 seryj wygranych, łącznie więc 70 sztuk.

Wypłata natychmiastowa po zł. 100 na każdy Bon.

5% Listy Zastawne m. Częstochowy

Losowanie z dnia 2 marca 1934 r.

Po zł. 472. Nr. Nr. 16 314 577 709 783 1485 1562 2114 2603 3157 3268.

Po zł. 236. Nr Nr. 90 188 301 391 413 628 908 998 1221 1606 1631.

Po zł. 118. Nr. Nr. 32 48 219 229 248 260 298 505 522 541 597 643 707 725 759 776 798 994 1173 1225 1280.

Po zł. 47 gr. 20. Nr. Nr. 566 666 1053 1073 1245 2077 2564 2790 2827 2858 3078 3108 3179 3206 3213 3290 3292 3315 3353 3380.

5% listy zastawne.

Po zł. 472. Nr. Nr. 100 204 443 503 505 543 649 1207 1493 1907 3339.

Po zł. 236. Nr. Nr. 87 251 277 445 550 859 881 934 1161 1169 1241 1493 1499 1604 1607.

Po zł. 118. Nr. Nr. 103 183 218 304 331 363 395 532 559 796 805 877 889 952 962 987 1004 1040 1046.

Po zł. 47 gr. 20. Nr Nr. 249 299 368 390 618 756 763 767 885 886 930 964 1092 1099 1156 1157 1277 1600 1610 1806 1859 2448 2651 2667 2669 2707 2713 2714 2716 2743 2811 2882 2889 2909 3030 3085 3099 3113 3137 3150 3299 3346.

8% listy zastawne.

Po zł. 3.000 Nr. 345.

Po zł. 1.000. Nr. Nr. 902 1368 1403.

Po zł. 500. Nr. 424.

Po zł. 300. Nr. Nr. 93 1002.

Wypłata od 1 lipca 1934 r.

Pożyczka p. Kongo po fr. 100

Losowanie z dn. 20 grudnia 1933 r.

Amortyzacja.

Serji: 584 2058 2299 2571 3534 5275 5543 5590 7124 7937 8571 9084 9145 9273 12254 12629 12768 12972 14439 15643 20401 20566 21445 22553 24122 24742 26556 28361 29072 29516 29666 31161 32145 33387 34061 38402 39179 39718 40275 40314 40440 43191 44422 44690 44946 47243 49637 50705 50737 51800 53027 55213 56240.

Wygrane:

Na fr. 10.000 Ser. 39718 Nr. 6.
Na fr. 2.000 Ser. 28361 Nr. 6.
Po fr. 1.000 Ser. 2571 Nr. 17 **z 1888 r.** Ser. 28361 Nr. 11 Ser. 56240 Nr. 22.

Po fr. 750 Ser. 584 Nr. 24 Ser. 7124 Nr. 7 Ser. 9084 Nr. 24 Ser. 12629 Nr. 21 Ser. 12768 Nr. 23 Ser. 12972 Nr. 3 Ser. 14439 Nr. 23 Ser. 15643 Nr. 11 Ser. 20401 Nr. 18 Ser. 20566 Nr. 25 Ser. 22553 Nr. 9 Ser. 29516 Nr. 19 Ser. 31161 Nr. 11 Ser. 39718 Nr. 13 23 Ser. 44690 Nr. 13 Ser. 49637 Nr. 15 Ser. 50705 Nr. 7 Ser. 56240 Nr. 7 16.

Za wszystkie numery seryj, wylosowanych do amortyzacji, a nie wymienione w wykazie wygranych, wypłaca się po fr. 330.

Wypłata od dnia 15 kwietnia 1934 r.

REDAKCJA I DZIAŁ OGŁOSZEŃ: ulica Śniadeckich 9, telefon 8-38-19. Redaktor przyjmuje we wtorki i piątki od godz. 5—6. **ADMINISTRACJA:** w Domu Bankowym Zjednoczonych Bankowców Antoni Pawlikowski i S-ka w Warszawie ulica Mazowiecka Nr. 1, telefon 220-70 — Konto P. K. O. Nr. 27111. **Warunki prenumeraty** w Warszawie i na prowincji: Rocznie zł. 20.— Półrocznie zł. 10.— Kwartalnie zł. 5.— Miesięcznie zł. 1.80. Zagranicą rocznie zł. 24.— Numer pojedynczy 50 groszy. **Cena ogłoszeń:** 1 strona zł. 800.—; 1/2 strony zł. 450.—; 1/4 strony zł. 250.—; 1/8 strony zł. 150.—

Redaktor: Maksymiljan Polikier Zakł. Graf. E. i Dr. K. Koziańskich Wydawca: Helena Polikierowa